

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	Jelena Šušanj		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Jezikoslovlje		
Matični broj	184		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Sonja Šušanj		
Datum i mjesto rođenja	9. prosinca 1980. Podgorica, Crna Gora		
Adresa	Vuka Karadžića 15, Podgorica, Crna Gora		
Telefon / mobitel	+38263210650		
e-pošta	jelena.susanj@fcjk.me		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	1999. – 2009. Filozofski fakultet Univerziteta Crna Gora – Nikšić 1995. – 1999. Filološka gimnazija – Podgorica 1987. – 1995. Osnovna škola „Sutjeska“ – Podgorica		
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	Od 2014. Fakultet za crnogorski jezik i književnost Cetinje: suradnica u nastavi 2010–2014. Institut za crnogorski jezik i književnost Podgorica: istraživačica 2010. Matica crnogorska: pripravnica		
Popis radova	KNJIGE i UDŽBENICI: 1. Jelena Šušanj, Neda Donat: <i>UVOD U LINGVISTIKU: udžbenik za IV razred filološke gimnazije.</i> Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2020, 224 str. 2. Adnan Čirgić, Jelena Šušanj: <i>AKCENATSKI priručnik.</i> Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2016. 116 str. 3. Spasa Aškračić, Jelena Šušanj, Dragana Đukanović: <i>UČIMO crnogorski 3: udžbenik za III razred osnovne škole.</i> Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2015, 69 str. 4. Spasa Aškračić, Jelena Šušanj, Dragana Đukanović: <i>UČIMO crnogorski 3: radna sveska za III razred osnovne škole.</i> Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2015, 61 str. 5. Jelena Šušanj, Dragana Đukanović, Spasa Aškračić: <i>UČIMO crnogorski 3: priručnik za nastavnike za Crnogorski jezik kao nematernji.</i> Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2015. 67 str. 6. Adnan Čirgić, Jelena Šušanj: <i>AKCENATSKI savjetnik.</i> Podgorica: Ministarstvo prosvjete, 2013, 239 str. 7. Jelena Šušanj, Dragana Đukanović, Bilal Alaj, Mirjana Mijović: <i>UČIMO crnogorski 2: udžbenik za drugi razred osnovne škole (Crnogorski jezik kao nematernji).</i> Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2013, 44 str.		

8. Jelena Šušanj, Dragana Đukanović, Bilal Alaj, Mirjana Mijović:
UČIMO crnogorski 2: radna sveska za drugi razred osnovne škole (Crnogorski jezik kao nematernji). Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2013, 48 str.
9. Dragana Đukanović, Jelena Šušanj, Bilal Alaj, Mirjana Mijović:
UČIMO crnogorski 2: priručnik za nastavnike za Crnogorski jezik kao nematernji. Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2013, 78 [46] str.
10. Adnan Čirgić, Jelena Šušanj:
CRNOGORSKI jezik: udžbenik za prvi razred gimnazije. Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2011, 131 str.
11. Adnan Čirgić, Jelena Šušanj:
CRNOGORSKI jezik: udžbenik za drugi razred gimnazije. Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2011, 139 str.
12. Adnan Čirgić, Jelena Šušanj:
CRNOGORSKI jezik: udžbenik za treći razred gimnazije. Podgorica: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, 2011, 117 str.

ZNANSTVENI I STRUČNI RADOVI:

1. Jelena Šušanj:
„Standardni jezik kao poprište manipulacija – prilog jednoj polemici“. U: *Cetinjski filološki dani III*. Zbornik radova s naučnoga skupa održanog na Cetinju 2. i 3. septembra 2021., Cetinje, Lawrence: Fakultet za crnogorski jezik i književnost, Department of Slavic and Eurasian Languages and Literatures, University of Kansas, and University of Kansas Libraries (2022), str. 477–510.
2. Jelena Šušanj:
„O zloupotrebama naučnoga diskursa u kritici crnogorske jezičke standardizacije“. U zborniku radova sa skupa *Milorad Nikčević – život i djelo* (u tisku)
3. Jelena Šušanj:
„O mekome obrazu“. U: *Lingua Montenegrina*.- God. XIII/2, br. 26 (2020), str. 3–9.
4. Jelena Šušanj:
BISERI od a do vuščija. (Rječnik crnogorskog narodnog i književnog jezika I (A–V), Crnogorska akademija nauka i umjetnosti, Institut za jezik i književnost „Petar II Petrović Njegoš“, Podgorica, 2016). U: *Lingua Montenegrina*.- God.IX, sv. 1, br.17 (2016), str. 397–411.
5. Jelena Šušanj:
BRANIMIR Belaj, Goran Tanacković Faletar (2014). Kognitivna gramatika hrvatskoga jezika. Knjiga prva, Imenska sintagma i sintaksa padeža. Zagreb: Disput, Zagreb, 534 str. ISBN: 978-953-260-212-8. U: *Jezikoslovlje*.- 15.2-3 (2014), str. 422–432.
6. Jelena Šušanj:
DEKOMPOZICIONJE leksema i birokratizacija jezika na primjerima iz crnogorskih dnevnih novina. U: *Lingua Montenegrina*. God. 3, br. 5 (2010), str. 3–46.

Popis aktivnih

- Međunarodni znanstveni skup *Periferno u hrvatskom jeziku*,

<p>sudjelovanja na kongresima</p>	<p><i>književnosti i kulturi</i> (Institut za slavensku filologiju Šleskoga sveučilišta u Katowicama, 7. – 9. svibnja 2019.), tema: Položaj žene jezikom iskazan (koautorstvo)</p> <ul style="list-style-type: none"> - 5th International Conference „Andalusian Symposia on Slavic Studies“ (GranaSlavic2019) (University of Granada, July 9–11, 2019), tema: Akuzativne i genitivne konstrukcije sa značenjem vremenske mjere u crnogorskome jeziku - Cetinjski filološki dani 3 (Fakultet za crnogorski jezik i književnost – Cetinje, 1–4. septembra 2021), tema: „Standardni jezik kao poprište manipulacija – prilog jednoj polemici“ - Milorad Nikčević – Život i djelo (Fakultet za crnogorski jezik i književnost – Cetinje, 8. maja 2022), tema: „O zloupotrebama naučnoga diskursa u kritici crnogorske jezičke standardizacije“
--	--

NASLOV PREDLOŽENE TEME

<p>Hrvatski</p>	<p style="text-align: center;">Govor Njeguša</p>
<p>Engleski/njemački</p>	<p style="text-align: center;">The Dialect of Njeguši</p>
<p>Jezik na kojem će se pisati disertacija</p>	<p>Hrvatski</p>

OBRAZLOŽENJE TEME

<p>Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>Njeguški govor pripada katunskim govorima koji su dio lovcénsko-rumijske skupine staroštokavskih crnogorskih govora. Ovaj je govor posebno prestižan u Crnoj Gori jer je zavičajni idiom vladara i vladika posljednje crnogorske dinastije – dinastije Petrovića (17. – 20. st.) čiji su članovi za sobom ostavili brojne tekstove književnog, kulturnog i historiografskog karaktera. Unatoč tome, govor Njeguša do danas nije dijalektološki opisan, premda se već desetljećima naglašava nužnost takvoga opisa zarad što kvalitetnijeg prikaza jezika tekstova dinastije Petrovića.</p> <p>Budući da su danas njeguška sela velikim dijelom napuštena, a govor stanovnika ubrzano se mijenja (zbog iseljavanja i povećane mobilnosti stanovništva, obrazovanja, medija, ali i činjenice da su Njeguši postali turistički centar), autentične je govornike teško naći.</p> <p>Na temelju osobnih terenskih istraživanja, transkribiranih zapisa s ranijih terenskih istraživanja te audiozapisa s relevantnim izvornim govornicima, u ovoj će se radnji opisati fonologija i morfologija njeguškoga govora te ponuditi pregled sintakse i leksika.</p>
<p>Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)</p>	<p>The speech of Njeguši belongs to the Katunian speech group, which is part of the Lovćen-Rumija group of Montenegrin Old Štokavian speeches. This speech has a specific prestige in Montenegro because it is the native idiom of the rulers and bishops of the last Montenegrin dynasty – the Petrović dynasty (17th – 20th centuries), who left behind numerous texts of a literary, cultural and historiographical nature. Despite this, the speech of Njeguši has not been dialectologically described to this day, although the necessity of such a description has been emphasized for the sake of the highest quality presentation of the language of the given texts.</p> <p>Since villages of Njeguši are largely abandoned today, and the speech of the inhabitants is rapidly changing (due to</p>

emigration and increased mobility of the population, education, media, but also due to the fact that Njeguši have become a tourist center), finding authentic speakers is rather difficult.

On the basis of the results of personal field research, transcripts of records from earlier field researches and older audio-recordings with relevant native speakers, this thesis will provide a description of the phonology and morphology of Njeguši speech, as well as elements of syntax and lexis.

Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)

Njeguši se nalaze na Njeguškome polju ispod planine Lovćen, na granici triju općina: Cetinja, Kotora i Budve. Područje Njeguša obuhvaća dvanaest sela: Erakovići, Raićevići, Kopito, Dugi Do, Vrba, Žanjev Do, Mali Zalazi, Velji Zalazi, Mirac, Poda, Čavori i Majstori. Mali i Velji Zalazi i Poda danas su posve napušteni, u Žanjev Do i Majstore neke obitelji dolaze ljeti, a u Čavorima i Dugome Dolu stalno je nastanjena samo po jedna obitelj. U preostalim su pet sela stalno nastanjena domaćinstva u velikoj mjeri oslonjena na Kotor ili Cetinje, te se i njihov govor u posljednje vrijeme mijenja.

Njeguši su u povijest Crne Gore upisani kao rodno mjesto crnogorske dinastije Petrović koja je dala pet vladika, jednog kneza i jednog kralja. Jezik tih crnogorskih poglavara privlačio je pozornost jezikoslovaca, pa se već čitavo stoljeće poziva na dijalektološku interpretaciju njihova materinskog/zavičajnog govora. Zapis o govoru Njeguša ima malo, ali ni govoru okolnih plemena i krajeva nije posvećena nužna dijalektološka pozornost.

Mitar Pešikan je u studiji „Starocrnogorski srednjokatunski i lješanski govori“ opisao dio katunskih govora, ali ta studija ne obuhvaća govor Njeguša ni Njegušima susjednoga plemena Čeklići. Ni okolni govori – budvanski: Maina, Pobora, Grblja, kotorski: Dobrote, Škaljara, Ljute i Orahovca pa ni govor Cetinja: Bajica, Bjeloša, Uganja, Očinića nisu dosad dobili svoj monografski ili nešto detaljniji opis.

Njeguški govor pripada jugoistočnim crnogorskim govorima koji su u dijalektologiji imenovani: *istočnocrnogorski* (M. Stevanović), *zetsko-sjenički* (P. Ivić), *zetsko-komski* (D. Petrović), *zetsko-južnosandžački*, *zetsko-lovćenski*, *zetsko-gornjopolimski*, *zetsko-raški* i sl. Prema klasifikaciji Adnana Čirgića, govor Njeguša spada u podlovćensku skupinu govora.

R. Bošković i M. Maćecki (1932.) te M. Stevanović (1933./1934.) navode da granice između govora odgovaraju granicama između plemena. Tako se i njeguški govor razlikuje od okolnih govora i predstavlja kompaktnu cjelinu.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Govor Njeguša dosad nije opisan premda je za crnogorsku kulturu od velike važnosti jer je u pitanju govor kraja iz kojega su potekli crnogorski vladari 17. – 20. stoljeća koji su za sobom ostavili obilje pisanoga materijala, ali i književnih djela. Petar II. Petrović Njegoš smatra se najznačajnijim crnogorskim pjesnikom i misliocem. Stoga se u pregledu dosadašnjih istraživanja govora ovoga kraja uzimaju u obzir i istraživanja jezika tekstova crnogorskih vladara iz dinastije Petrovića: vladike Danila (1670. – 1735.), Petra I. (1748. – 1830.), Petra II. (1813. – 1952.), kneza Danila (1826. – 1860.) i kralja Nikole (1841. – 1921.), kao i jezika njeguških guvernadura Radonjića.

Budući da su (u manjoj ili većoj mjeri) svi predstavnici dinastije Petrovića pisali narodnim jezikom te da su autori monografija o njihovu jeziku ukazivali na dijalekatske crte uspoređujući ih s opisanim okolnim i bliskim govorima (prije svega sa srednjokatunskim i lješanskim), te da su navedeni opisi pisane komunikacije i tekstova vladara Petrovića jedini opisi nekih dijelova njeguškoga govora do 21. stoljeća (osim opisa glasovnoga inventara iz 1981. godine), smatram da i ta građa treba ući u korpus za proučavanje njeguškoga govora, osobito ako se uzme u obzir suvremena demografska situacija na terenu. Usporedba tih elemenata sa suvremenim njeguškim govorom dat će povijesni uvid u vrste i tempo jezičnih promjena, što radnji daje i povijesnodijske komponentu.

Danilo Vušović uzima se kao začetnik istraživanja Njegoševa jezika („Prilozi proučavanju Njegoševa jezika“, JF 9, 1930.), a tekstova i raznovrsnih priloga o različitim jezičnim značajkama Njegoševa jezika do danas je mnogo. Među autorima valja spomenuti Milana Rešetara, Mihaila Stevanovića, Radosava Boškovića, Aleksandra Mladenovića, Svetozara Stijovića, Draga Čupića, Vojislava P. Nikčevića i dr.

Jezik vladike Danila naziv je studije Aleksandra Mladenovića (1973.) u kojoj na temelju (vlastoručnih) pisama rodonačelnika dinastije Petrovića opisuje grafijske i pravopisne značajke, vokalski i konsonantski sustav, morfološke crte i daje napomene iz sintakse. U nedostatku opisa njeguškoga govora autor je te činjenice usporedio sa suvremenim dijalektološkim opisima okolnih crnogorskih govora. A. Mladenović bavio se i jezikom Petra II. i nekih njegovih djela.

Jezik Petra I. Petrovića Njegoša istraživao je Branislav Ostojić u svojoj doktorskoj disertaciji (kao monografija objavljena 1976.). Ova je studija naišla na opravdane ozbiljne negativne kritike A. Mladenovića, u vezi metodologije i rezultata istraživanja.

Jezik serdara i guvernadura Radonjića (također s Njeguša) na temelju pisama pisanih u 18. st. i kroz prva tri desetljeća 19. st. tema je doktorske disertacije i više radova Miloša Krivokapića (disertacija odbranjena u Novom Sadu 2009. godine).

Sonja Nenezić u svojoj je disertaciji (monografski objavljenoj 2010.) opisala jezik kralja Nikole Petrovića, također rođenoga na Njegušima. Analizirala je autografe i (uglavnom prva) tiskana izdanja tekstova ovoga crnogorskoga vladara, donoseći opis grafije, pravopisa, fonologije, morfologije, nekih elemenata tvorbe i sintakse.

Dijalektološki, prvi opis fonetsko-fonoloških elemenata njeguškoga govora nalazimo u Fonološkim opisima (1981.) i autorstvo je Pavla Ivića i Dragoljuba Petrovića, na temelju zapisa Luke Vujovića iz 1967. Informator je bio nepismeni 72-godišnji M. Otašević koji je tek posljednjih pet godina zimu provodio kod sina na Cetinju. Podaci iz toga upitnikom vođenoga zapisa kontinuirano se objavljuju u Općeslovenskom lingvističkom atlasu (OLA).

Onomastički tekst o Majstorima, njeguškome najjužnijem selu objavio je Mitar Pešikan („Imena iz lovćenskoga sela Majstora“, *Onomastički prilozi*, 1985.) na temelju razgovora s 90-godišnjim Andrijom Kustudijom koji je nakon Drugoga svjetskog rata s obitelji iseljen u Lovćenac, u Vojvodinu. Osim akcentuiranih imena M. Pešikan na kraju navedenoga teksta donosi transkribirani zapis (s akcentima) dijela razgovora sa svojim informatorom.

Značajan prilog onomastičkim istraživanjima širega područja Njeguša dala je Anđelka Martinović na temelju građe koju je prikupio Rade Ljesar, a koja se čuva u Crnogorskoj akademiji nauka i umjetnosti i koja je javnosti nedostupna.

Prvo veće terensko istraživanje njeguškoga govora proveli su Adnan Čirgić i Aleksandar Radoman ljeta 2008. i 2009. godine. Obišli su pritom sva njeguška sela i katune u kojima ima žitelja (katuni su povremene pastirske naseobine na planini, tijekom ljetne ispaše), osim sela Mirca kojemu se nije moglo prići zbog požara. Akcentuirani transkript tih razgovora objavili su 2010. godine u časopisu *Lingua Montenegrina*. Adnan Čirgić pisao je o njeguškoj akcentuaciji na temelju tradicionalnoga akcentološkog upitnika (2012), a objavio je i polemički tekst o fonološkim značajkama njeguškoga govora navedenim u *Fonološkim opisima*.

Dosad su objavljena dva dijalektološka rječnika njeguškoga govora: Adnana Čirgića (2009.) i Dušana Otaševića (2012.).

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Osnovni je cilj istraživanja opisati fonološke, morfološke i osnovne sintaktičke i leksičke značajke staroštokavskoga govora Njeguša.

Hipoteze:

1. Govor Njeguša zaseban je tip crnogorskih katunskih govora.
2. Govor Njeguša jedinstven je i nema značajne unutrašnje teritorijalne diferencijacije.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

U ljeto 2008. i 2009. godine Adnan Čirgić i Aleksandar Radoman obišli su sva njeguška sela i naseljene katune, osim jednoga koje je bilo nedostupno zbog požara (Mirac) i zabilježili govor relevantnih govornih predstavnika. Taj je materijal u audiovarijanti nedostupan, ali je Adnan Čirgić objavio akcentuirane transkripte u časopisu *Lingua Montenegrina* (god. III, br. 5, 2010., 599–645). Transkribirani tekstovi bit će korišteni kao osnov istraživanja.

Korpus će činiti i audiozapisi koje sam osobno napravila tijekom terenskoga istraživanja 2021./2022. godine.

Godine 1977. Mitar Pešikan zabilježio je razgovor s jednim ispitanikom iz njeguškoga sela Majstori koji je trideset godina prije toga s obitelji koloniziran u Lovćenac u Vojvodini. Objavio je i transkript

dijela teksta s obilježenim naglascima, a uz pomoć obitelji informatora došla sam u posjed audiozapisa (većeg dijela) razgovora.

S jednim informatorom s Njeguša razgovarao je i ispunio leksikografski upitnik Luka Vujović 1967. za potrebe Općelingvističkog atlasa. Primjeri iz toga materijala (u posjedu SANU) nisu dostupni te će se samo povremeno osvrtni na objavljenu građu.

Svi su ispitanici starije životne dobi. Većina je rođena na Njegušima i nisu ih trajno napuštali (s iznimkom Pešikanova informatora koji je u već poznjoj životnoj dobio odselio u Vojvodinu, ali je zadržao vlastiti govor). Dvije su 86-godišnje informatorice na Njeguše došle sa 16 godina i usvojile sve tipične crte njeguškoga govora. Budući da svi izdvojeni slučajevi dolaze iz kraja s drugačijim jezičnim značajkama ili su otišli u takav kraj gotovo apsolutno prisustvo njeguških jezičnih crta omogućuje da i njihove iskaze uvrstimo u korpus za istraživanje.

S obzirom na to da je govor Njeguša materinski idiom posljednje crnogorske dinastije, u ovoj će se radnji današnja situacija na terenu povremeno uspoređivati s dijalekatskim elementima njihova idioma, na temelju tiskanih izdanja njihovih tekstova te monografskih studija i radova o njihovu jeziku.

Korpus će se uspoređivati i s drugim staroštokavskim crnogorskim govorima čiji su opisi dostupni u literaturi, prije svega sa srednjokatunskim govorima (koje je opisao Mitar Pešikan) te s govorima Boke Kotorske i okolice Budve, koji su uglavnom rudimentarno predstavljeni kroz kraće radove. Cilj je takvoga pristupa pokazati jezičnu posebnost njeguškoga govora.

U radu će biti opisana fonološka, morfološka i dijelom sintaktička razina jezika, a uputit će se na određene leksičke specifičnosti. Na fonološkoj razini prikazat će se glasovni inventar njeguškoga govora, realizacija i podrijetlo glasova i akcenatskih jedinica, glasovne alternacije; u okviru morfologije bit će obuhvaćena deklinacija i konjugacija, komparacija pridjeva te akcenatska tipologija, kao i nepromjenjive vrste riječi. Izdvojiti će se napomene o sintaksi (posebnosti u kongruenciji, karakteristični glagolski oblici...) i ponuditi kratak osvrt na leksički sloj njeguškoga govora.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Budući da je riječ o arhaičnom staroštokavskom govoru, opis njeguškoga govora može poslužiti kao vrijedan izvor materijala za rekonstrukciju u slavistici i indoeuropeistici.

Očekuje se da će ovim istraživanjem biti popunjena dijalektološka praznina, da će se upotpuniti mozaik jugoistočnih crnogorskih govora, na sinkronijskoj će se ravni donijeti opis fonološke i morfološke razine, a pregledno i sintaktičke i leksičke, dok će se usporedbom s pisanom građom dinastije Petrovića steći uvid u dijakronijski razvoj, vrste i tempo jezičnih promjena.

Očekuje se da će ovaj opis biti koristan i za buduće bavljenje tekstovima predstavnika posljednje crnogorske dinastije.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Čirgić, Adnan (2012). „Akcentatske karakteristike njeguškoga govora“. *Lingua Montenegrina*, br. 9, str. 19–38.
2. Čirgić, Adnan (2012). „Povodom jednog pogrešnog dijalektološkog opisa“. *Matica*, god. 13, br. 49, str. 446–454.
3. Čirgić, Adnan (2019). *Dijalektologija crnogorskoga jezika*. Cetinje: Fakultet za crnogorski jezik i književnost.
4. Čirgić, Adnan (2020). *Dijalektolozi i crnogorski jezik*. Cetinje: Fakultet za crnogorski jezik i književnost.
5. Дыбо, В. А. (2000). *Морфонологизованные парадигматические акцентные системы: Типология и генезис*. Том I. Москва: Языки русской культуры.
6. Дыбо, Владимир А. (1981). *Славянская акцентология: Опыт реконструкции системы акцентных парадигм в праславянском*. Москва: Издательство «Наука».
7. Ивић, Павле (1994). *Српскохрватски дијалекти: Њихова структура и развој. Прва књига Општа разматрања и штокавско наречје*, Сремски Карловци – Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
8. Каровић, Мате (2015). *Povijest hrvatske akcentuacije: Fonetika*. Zagreb: Matica hrvatska.
9. Каровић, Мате & Čirgić, Adnan (2022). „Акцентуација именичких о-основа мушкога рода у Подгорци“. *Lingua Montenegrina*, god. XV/1, br. 29, str. 3–41.

10. Милетић, д-р Бранко (1940). „Црмнички говор“. *Српски дијалектолошки зборник*, књ. IX, стр. 209–455.
11. Младеновић, др Александар (1973). *Језик владике Данила*. Нови Сад: Матица српска.
12. Пешикан, Митар Б. (1965). „Староцрногорски средњокатунски и љешански говори“. *Српски дијалектолошки зборник*, књ. XV. Београд: Институт за српскохрватски језик.
13. Rešetar, Milan (2010). *Štokavski dijalekat*. Podgorica: Matica crnogorska (prijevod s njemačkog, original: Rešetar, Milan (1907). *Der štokavische Dialekt: mit zwei Karten*. Wien: Alfred Hölder, K. u K. Hof- und Universitäts-Buchhandler.
14. Stang, Christian S. (1957). *Slavonic Accentuation*. Oslo: I kommisjon hos H. Aschehoug & Co. (W. Nygaard)
15. Вушовић, Данило (1930). „Прилози проучавању Његошева језика“. *Јужнословенски филолог*, књ. IX, стр. 93–196.
16. Zubčić, Sanja (2006). *Akcentatski tipovi imenica i glagola u sjeverozapadnim čakavskim govorima (dijakronijski i sinkronijski aspekt)*. Doktorska disertacija. Rijeka: Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci
17. Zubčić, Sanja (2010). „Akcentatski tip C imenica muškog roda u sjeverozapadnim čakavskim govorima“, *Hrvatski dijalektološki zbornik*, 16, str. 157–170.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku, 30. 11. 2022.

Potpis

Jelena Šušanj

Napomena*

Mentorica: prof. dr Sanja Zubčić, Filozofski fakultet Rijeka

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

*Pod napomenu navesti budućeg mentora